



Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost hem in de nacht van 31 maart op 1 april 2007 een boete hebben gegeven wegens geluidsoverlast, zonder dat hij hiervoor een waarschuwing had gekregen.

Voorts klaagt verzoeker erover dat de politieambtenaren die nacht zonder toestemming zijn huis zijn binnengetrepen.

Beoordeling

Algemeen

1. In de nacht van 31 maart op 1 april 2007 vond er in verzoekers woning een feestje plaats. Naar aanleiding van meldingen van geluidsoverlast, kwam de politie omstreeks 2.40 uur ter plaatse. De politieambtenaren gaven een waarschuwing aan de persoon die de voordeur opende en verzochten het geluid zachter te zetten.

Nadat er weer meldingen van geluidsoverlast binnenkwamen bij de politie, gingen dezelfde politieambtenaren rond 4.00 uur wederom ter plaatse. Ditmaal schreven zij een proces-verbaal uit.

's Ochtends kreeg de politie van buurtbewoners opnieuw meldingen van geluidsoverlast, waarna twee andere politieambtenaren om 10.00 uur ter plaatse gingen en de geluidsapparatuur van verzoeker in beslag namen.

2. Verzoeker klaagde er op 2 april 2007 bij de politie over dat de politieambtenaren een boete hadden uitgeschreven voordat zij hem een waarschuwing hadden gegeven. De politie was inderdaad eerder aan de deur geweest, maar had de waarschuwing aan één van zijn gasten gegeven, die in beschonken toestand verkeerde, aldus verzoeker.

Voorts klaagde verzoeker erover dat de twee politieambtenaren al in zijn woning stonden voordat ze hadden gevraagd of ze binnen mochten komen. Volgens verzoeker was er sprake van huisvredebreuk, nu de politieambtenaren zonder toestemming zijn woning binnengewen en zij geen machtiging tot binnentreden bij zich hadden.

3. In een op 7 mei 2007 opgemaakt proces-verbaal van de betrokken politieambtenaren A. en F. staat onder meer het volgende vermeld:

"Na enkele minuten werd de voordeur opengedaan. Wij zagen twee mannen in de gang staan. De man die de deur had geopend, stond ons te woord en de tweede man liep terug naar de woonkamer. Wij hoorden dat de muziek direct zachter werd gezet. Wij deelden de man mede dat er geluidsoverlast door ons was geconstateerd en dat hij een waarschuwing van ons kreeg. Wij vertelden de man dat wij bij herhaling terug zouden komen en dat er

dan proces-verbaal opgemaakt zou worden. De man sprak met dubbele tong en was vermoedelijk onder invloed van alcohol. De man beloofde dat ze het feestje zouden aanpassen en dat de buurt geen overlast meer zou hebben van de muziek. (...)

Omstreeks 4.00 uur kregen wij (...) van de meldkamer (...) het verzoek om terug te gaan naar de X-sstraat te Eindhoven. (...)

Wij (...) zijn daarop wederom ter plaatse gegaan en wij hoorden dat de muziek luider was dan tijdens ons bezoek om 2.40 uur. (...)

De voordeur werd direct opgedaan door een manspersoon. Ik zei tegen de man dat de overlast ontoelaatbaar was en ik stapte de gang van de woning binnen. Ik vroeg daarbij aan de man of we even binnen konden komen. De man vroeg wat wij kwamen doen en ik vertelde hem dat wij nu voor de tweede keer overlast hadden geconstateerd en dat er nu proces-verbaal zou worden opgemaakt. De man zei dat wij de woning niet in mochten en zei dat ik maar een machtiging moest gaan halen. Ik liep terug naar de voordeur en ik bleef op de drempel van de voordeur staan om daar het gesprek voort te zetten."

4. De korpsbeheerder liet verzoeker bij brief van 25 mei 2007 weten verzoekers klachten niet terecht te vinden. Volgens de korpsbeheerder hebben de betrokken politieambtenaren in verzoeker de man herkend die tijdens hun eerste bezoek aan verzoekers woning in de gang aanwezig was en toen de woonkamer inliep, waarna het geluid zachter werd gezet. Verzoeker zou tenminste grote gelijkenis met deze persoon vertonen, aldus de korpsbeheerder. De politieambtenaren waren in de deuropening gaan staan nadat verzoeker hen de toegang tot de woning had geweigerd. Tijdens het gesprek met de betrokken ambtenaren, had verzoeker toegegeven dat hij op de hoogte was van de waarschuwing die eerder die nacht was gegeven, aldus de korpsbeheerder.

De korpsbeheerder stelde in zijn brief dat de politieambtenaren mogelijk niet meteen verzoekers woning in hadden moeten lopen, maar dat zij meteen op zijn verzoek zijn teruggegaan naar de deuropening waar zij het gesprek hebben voortgezet. Voorts stelde de korpsbeheerder dat verzoeker vermoedelijk zelf in de gang van zijn woning was toen de politie in eerste instantie bij zijn woning was én dat zij duidelijk herkenbaar gekleed waren als politieambtenaren.

I. Ten aanzien van de boete

1. Verzoeker klaagt erover dat de politie hem op 1 april 2007 een boete heeft gegeven wegens geluidsoverlast, zonder dat hij hiervoor een waarschuwing had gekregen.

2. De korpsbeheerder heeft de Nationale ombudsman bij brief van 22 oktober 2007 laten weten dat uit het onderzoek tijdens de interne klachtenprocedure wel degelijk was gebleken dat de politieambtenaren eerst een waarschuwing hadden gegeven en pas na een tweede melding van geluidsoverlast zijn overgegaan tot het uitschrijven van een

proces-verbaal.

De korpsbeheerder heeft gesteld dat zijn oordeel onveranderd blijft nu er geen nieuwe punten naar voren zijn gekomen.

3. Betrokken ambtenaar A. heeft op 30 oktober 2007 tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman onder meer verklaard dat de man aan wie hij en zijn collega F. een waarschuwing hadden gegeven wegens geluidsoverlast, een andere man was dan verzoeker. A. heeft verder verklaard dat zij op dat moment hadden aangenomen dat de waarschuwing aan de bewoner was gegeven dan wel dat deze waarschuwing bekend was bij de bewoner, omdat de muziek meteen zachter werd gezet. A. heeft verklaard niet te weten of verzoeker de man was die bij het geven van de waarschuwing in de gang stond. A. sloot het niet uit. Verzoeker deed volgens A. heel dwars toen hij en zijn collega F. voor de tweede keer ter plaatse kwamen. Verzoeker deed in eerste instantie heel onschuldig, maar later gaf hij toe dat hij wist dat een andere bewoner van het pand eerder die nacht was gewaarschuwd door de politie.

4. Betrokken ambtenaar F. heeft op 11 december 2007 tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman onder meer verklaard dat toen hij en zijn collega A. de eerste keer ter plaatse kwamen, een man de deur opende die zich meteen verontschuldigde voor de overlast. In de gang was volgens F. nog een man, die de woning in ging, waarna de muziek meteen zachter werd gezet.

Toen F. en A. voor de tweede maal ter plaatse kwamen, werd de deur geopend door een andere man, die later verzoeker bleek te zijn, en die eveneens zijn excuses aanbood, aldus F. Hierop heeft F. gezegd dat zij al een waarschuwing hadden gegeven en dat zij over zouden gaan tot het uitschrijven van een proces-verbaal. Verzoeker was het hiermee niet eens en gaf aan nog niet gewaarschuwd te zijn. F. heeft verder verklaard dat verzoeker aangaf dat zij de waarschuwing aan een medebewoner hadden gegeven en dat hij de hoofdbewoner was. Ten slotte heeft F. verklaard niet te weten of verzoeker de man was die tijdens het eerste bezoek aan de woning in de gang stond.

5. De Nationale ombudsman heeft op 14 december 2007 richtlijnen van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost ontvangen waarin staat beschreven hoe de politie dient te handelen bij geluidsoverlast in een woonomgeving. Hierin staat onder meer het volgende vermeld:

"Bij de eerste melding:

Stap Handeling

1 Stel de overlast vast. (...)

2 Waarschuw de overlastveroorzaker.

3 Bevestig de waarschuwing aan de overlastveroorzaker middels een brief. Ondertekening door (plv.) afdelingschef.

4 Leg één en ander vast in een BPS-mutatie.

5 Maak een afspraak op locatie (termijn van twaalf maanden).

(...)

Herhaaldelijke melding binnen twaalf maanden (tweede melding)

Indien er binnen een termijn van twaalf maanden na de waarschuwing wederom overlast wordt veroorzaakt:

Stap Handeling

1 Zeg de overlastveroorzaker proces-verbaal aan. (...)"

Beoordeling

6. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Dit vereiste impliceert dat de politie slechts mag overgaan tot het uitschrijven van een proces-verbaal wegens geluidsoverlast wanneer zij de overlastveroorzaker eerder een waarschuwing heeft gegeven, zoals ook is neergelegd in de richtlijnen van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost.

7. Uit voormelde richtlijnen blijkt dat ambtenaren van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost in geval van geluidsoverlast eerst een waarschuwing geven alvorens over te gaan tot het uitschrijven van een proces-verbaal. Deze waarschuwing dient ingevolge de richtlijnen van dat korps te worden gegeven aan de overlastveroorzaker.

In deze zaak was er sprake van een feestje in verzoekers woning. De Nationale ombudsman gaat er in beginsel vanuit dat verzoeker, als hoofdbewoner van het pand, als veroorzaker van de overlast kan worden aangemerkt. Gelet op de verklaringen van zowel verzoeker als van de betrokken politieambtenaren is vast komen te staan dat de politieambtenaren de waarschuwing niet aan verzoeker hebben gegeven, maar waarschijnlijk aan een medebewoner van het pand. Hoewel het beter was geweest als de politie zich er van had vergewist of degene aan wie zij de waarschuwing had gegeven, de hoofdbewoner was, is de Nationale ombudsman van mening dat de politie ervan uit mocht gaan dat de waarschuwing de hoofdbewoner had bereikt, zeker gezien het feit dat de muziek na de komst van de politie meteen zachter werd gezet. De politie heeft dan ook niet gehandeld in strijd met het redelijkheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II. Ten aanzien van het binnentreden

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de politie die nacht zonder toestemming zijn huis is binnengetreten.

2. De korpsbeheerder heeft de Nationale ombudsman bij brief van 22 oktober 2007 laten weten dat één van de betrokken politieambtenaren de gang van verzoekers woning is binnengetreten en verzoeker had gevraagd of ze binnen mochten komen. Nadat verzoeker had aangegeven dat de politieambtenaren de woning niet binnen mochten komen, is de politieambtenaar teruggelopen naar de voordeur en is op de drempel van de voordeur blijven staan.

De korpsbeheerder heeft gesteld dat er geen nieuwe punten naar voren zijn gekomen, waardoor zijn eerdere oordeel gelijk blijft.

3. Betrokken ambtenaar F. heeft op 11 december 2007 tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman verklaard dat hij - toen hij en zijn collega voor de tweede maal ter plaatse waren - een paar stappen de woning van verzoeker in was gelopen, omdat verzoeker hun duidelijk had gemaakt dat zij niet welkom waren. F. heeft verklaard dat hij niet wilde dat verzoeker de deur in zijn gezicht zou 'dichtsmijten'.

Beoordeling

4. Het huisrecht houdt voor bestuursorganen in dat zij buiten de bij of krachtens de wet bepaalde gevallen niet binnentreden in een woning tegen de wil van de bewoner. Dit betekent dat politieambtenaren een woning niet mogen betreden wanneer de bewoner hiertoe geen toestemming heeft gegeven, tenzij zij over een machtiging tot binnentreden beschikken.

5. Gelet op de verklaringen van de betrokken ambtenaren en hetgeen verzoeker heeft gesteld, is voldoende vast komen te staan dat verzoeker niet wilde dat de politieambtenaren in zijn woning zouden komen. Voor het binnentreden in een woning is echter vereist dat de bewoner expliciet toestemming geeft om de woning te betreden (zie Achtergrond). Nu verzoeker geen toestemming had gegeven om de woning te betreden, hadden de politieambtenaren verzoekers woning niet in mogen lopen en mochten zij evenmin op de drempel blijven staan. Hiermee is het huisrecht geschonden. De Nationale ombudsman kan wel enig begrip opbrengen voor het feit dat de betrokken politieambtenaar niet wilde dat de deur werd dichtgesmeten, maar is van oordeel dat het belang van het respecteren van een grondrecht dient te prevaleren.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost is:

Niet gegrond ten aanzien van de boete;

Gegrond ten aanzien van het binnentreden, wegens schending van het huisrecht.

Onderzoek

Op 22 juni 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer C. uit Eindhoven, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost (de burgemeester van Eindhoven), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Den Bosch over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

In een later stadium van het onderzoek werden de betrokken ambtenaren benaderd om een verklaring af te leggen.

Tijdens het onderzoek kreeg verzoeker de gelegenheid op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Verzoeker en de korpsbeheerder deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 21 juni 2007, met bijlagen.

Standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost van 2 oktober 2007, met bijlagen.

Verklaring van betrokken ambtenaar A. van 30 oktober 2007.

Verklaring van betrokken ambtenaar F. van 11 december 2007.

Richtlijnen van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost met betrekking tot het optreden bij geluidsoverlast in een woonomgeving.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Algemene wet op het binnentreden

Artikel 1

"1. Degene die bij of krachtens de wet belast is met de opsporing van strafbare feiten of enig ander onderzoek, met de uitvoering van een wettelijk voorschrift of met het toezicht op de naleving daarvan, dan wel een bevoegdheid tot vrijheidsbeneming uitoefent, en uit dien hoofde in een woning binnentreedt, is verplicht zich voorafgaand te legitimeren en mededeling te doen van het doel van het binnentreden. Indien twee of meer personen voor hetzelfde doel in een woning binnentreden, rusten deze verplichtingen slechts op degene die bij het binnentreden de leiding heeft.

2. Indien de naleving van de in het eerste lid bedoelde verplichtingen naar redelijke verwachting ernstig en onmiddellijk gevaar oplevert voor de veiligheid van personen of goederen, feitelijk onmogelijk is dan wel naar redelijke verwachting de strafvordering schaaft ten aanzien van misdrijven waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, gelden deze verplichtingen slechts voor zover de naleving daarvan in die omstandigheden kan worden geveerd.

3. Een persoon in dienst van een bestuursorgaan die zich ingevolge het eerste lid legitimeert, toont een legitimatiebewijs dat is uitgegeven door of in opdracht van dat bestuursorgaan. Het legitimatiebewijs bevat een foto van de houder en vermeldt diens naam en hoedanigheid. Indien de veiligheid van de houder van het legitimatiebewijs vordert dat zijn identiteit verborgen blijft, kan in plaats van zijn naam zijn nummer worden vermeld.

4. De persoon, bedoeld in het eerste lid, die met toestemming van de bewoner wenst binnen te treden, vraagt voorafgaand aan het binnentreden diens toestemming. De toestemming moet blijken aan degene die wenst binnen te treden."

Artikel 2

"1. Voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is een schriftelijke machtiging vereist, tenzij en voor zover bij wet aan rechters, rechterlijke colleges, leden van het openbaar ministerie, burgemeesters, gerechtsdeurwaarders en belastingdeurwaarders de bevoegdheid is toegekend tot het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner. De machtiging wordt zo mogelijk getoond.

2. Onze Minister van Justitie stelt het model van deze machtiging vast.

3. Een schriftelijke machtiging als bedoeld in het eerste lid is niet vereist, indien ter voorkoming of bestrijding van ernstig en onmiddellijk gevaar voor de veiligheid van personen of goederen terstond in de woning moet worden binnentreden."